

thơ tình
hồ chí bửu

X nhà xuất bản văn nghệ

thơ tình hồchíbửu

**(trang đầu) : RIÊNG TẶNG PHƯƠNG CHÂU
LÀ CHẤT CHÁY ĐỂ TÔI NỔ NGỌN LỬA NÀY.*

h.c.b

Virus hcb..

Em bảo thơ ta là virus
độc vô cùng - nhiễm lan tới tim em
con virus không thèm ăn trứng cóc
ăn hoa hồng-hoa huệ-hoa lan..

Bài Hát Em Buồn Như Thánh Ca
Bài hát năm nào em nhớ chẳng ?
cũng buồn, ray rức nốt fa thăng
lời ca cao vút như chim hót
ta ngần ngợ rơi một khúc trầm..

Tiền Em Về Trời Mưa..

Sáng mưa sớm, mưa nhiều, mưa trắng hội
trên đường về ta ướt cả công danh
đường xa lác - một mình ta- vô tội.
tiền em đi- mưa có ướt-cũng đành..

Ngưỡng Mộ

em ngưỡng mộ, yêu ta, rồi chán ta
lão già bán vé số hôm qua
bán luôn hy vọng và tuyệt vọng
em đã đến gần, và đi rất xa...

Không..

có lúc ta tưởng mình là nhà hiền triết
có khi ta nghĩ mình là gã trắng hoa
nhà hiền triết không thèm chơi mình triết
gã trắng hoa mà chẳng có một hoa..

EM TRẢ LẠI ANH !

trả lại anh mái tóc dài hoang dại
nụ hôn tình ẩn giấu giữa bờ môi
trả lại hết- những gì anh đã mất !
bởi từ em - vượt mất dấu chân đời!?

trả lại tôi - một người con xứ biển
Nha Trang ơi. Sao để mất em rồi ?
nếu anh được một phút nào linh hiển
đem em về - vì em của anh thôi !

trả lại anh – tóc em dài hoang dại
nụ hôn nào mật ngọt ở bờ môi
hãy trả lại những gì anh đã mất
em yêu ơi – anh lạc mất em rồi !?

cát vẫn trắng – gió vẫn hiền – ru ngủ
em thì xa hun hút cuối chân mây
nỗi thương nhớ đong làm sao cho đủ;
em yêu ơi - lệ nhỏ xuống đêm này ?

không phải đâu- có thể là sóng biển
làm mặn môi - đàn ông khóc bao giờ ?
ừ thì đi - có ai mà đưa tiễn ?
chỉ một người - lặng lẽ đứng làm thơ...

TRUY NÃ EM YÊU !

em chạy trốn
ta một mình truy nã
bởi vì em
gây tội lỗi ngập đầu
sao vô cớ
làm tim ta tan rã ?
bắt em về
khâu vá trái tim đau !

CHỜ NGƯỜI DUNG VỀ !

ta chờ đợi
mỗi mồn đêm tri ngộ
thương một lần
sao khổ đến trăm năm ?
đã hốt hoảng
sau một lần đổ vỡ
người dung ơi,
em như biên đá ngầm ?!

GỎI NGƯỜI XA XỨ !

tháng này ở đó có tuyết chưa em ?
tuyết có rơi rơi - phố ngập ánh đèn ?
sao em lại bảo lòng mình thắm lạnh
hay bão tình đâu đó mới vừa len ?

anh ở phương này phố ướt cơn mưa
phố nhỏ điều hiu – mưa rớt giữa mùa
ta cùng lạnh và đất trời cũng lạnh
mưa gió thì thăm : nhớ thế đủ chưa ?

anh nhớ tóc em – sóng chiều đại dương
anh nhớ môi em thơm ngọt mía đường

anh nhớ má em hồng tươi ửng chín
anh nhớ đêm nào tràn ngập yêu đương !

anh nhớ mà – anh rất nhớ - em ơi !
đôi mắt của em – ánh mắt sáng ngời
bỗng chùn lại trước phút mình chia biệt
chút nữa rồi - mỗi đứa sẽ mỗi nơi !

thôi thôi mà - đừng nức nở - em yêu !
nước mắt em làm ướt cả phố chiều
không phải đâu - chắc là trời mưa đó
trời mưa vì - biết anh nhớ em yêu...

CHỜ ĐẾN BAO GIỜ ?

ta đã ngồi bao nhiêu ngày trên bến,
đợi em về - và đợi đến bao lâu ?
từng con tàu đi - từng con tàu đến
tháng bảy về - trời chưa hết mưa ngâu !

thì cứ đi - để mình ta ở lại,
cũng được thôi- ta cô độc quen rồi !
như đã thú cuộn mình trong củi sắt
nằm ngáy nhìn hoàng hôn lạnh lùng rơi.

em như khói mong manh qua vách núi
rồi cũng tan theo cơn gió đại ngàn
ta sót lại với nửa đời dong ruổi
tàn cuộc rồi chỉ hằn dấu chân hoang

ừ, thì chờ - và chờ cho suốt kiếp ?
như hẹn hò từ buổi biết xa nhau
ta trú ngụ trên vòng vây trùng điệp
nỗi đón đau – sâu thẳm - đến ngọt ngào ..

cũng có thể ta quên rồi ước hẹn
giống như em đã quên mất lối về
còn lại đó một cuộc tình nguyên vẹn
ta tưởng mình vừa hết một cơn mê ...

NGÀY EM VỀ...

ngày em về - anh không ra sân bay đón
chuyện gió mưa còn trật hướng chi anh !
em sẽ giận – có ai mà không giận
đã hẹn rồi – sao chẳng đón đưa nhau ?

nhưng em biết vì sao anh lỗi hẹn !
biết thì thôi – sao cứ giận nhau hoài ?
trời hôm đó không mưa và không nắng
trời biết rồi – không phải lỗi tại ai !

tim anh reo vui như là chim sáo
cũng vỗ oà theo mỗi bước em đi
tội nghiệp quá một trái tim kiêu ngạo
trốn đâu rồi ? chỉ còn trái tim si..

em cũng thế - mưa lao xao trên mắt
hay băng khuâng làm em nhớ một điều
trong rừng người có người đi cúi mặt
đang đếm thầm từng bước nhỏ liêu xiêu..

vài hôm nữa anh ra thăm phố biển
vui lên em – ta sánh bước qua đời
chắc em biết và hình như vĩnh viễn
anh bây giờ chỉ còn có em thôi...

ngựa hoang

em cho chùm lục lạc
vó ngựa tung bụi mù
nên mây là viễn xứ
nên tình là thiên thu

đường dài xa hun hút
tóc ai màu liêu trai
môi ai màu huyết dụ
hồn ta là đà say

một con đường thênh thang
mình ta phi lạng lã
sau nhiều lần mất mát

ta đói thèm vuốt ve

thèm chiếc quán bên đường
che nghiêng hồn lữ thứ
phủ sạch bụi vô thường
ấm chút tình cổ hương

ta tung hứng phận mình
phơi khô niềm kiêu hãnh
tình như là sương khói
đời chỉ là mong manh

phát phơ lòng cố xứ
ta dong ruổi một đời
tình là vô biên giới
ta vẫn là ta thôi..

mai phục

bụi giang hồ trên áo
rượu tứ hải một bầu
ừ, thì ta khờ ngạo
yêu chỉ mùi hoa ngâu !

chờ nỗi buồn khép kín
ta đóng băng đời mình
cần gì mà luồn lách
ta cười mình phiêu linh

em mai phục chờ ta
bắn mũi tên tình ái
đời lỏng lẻo bao la
ta thọ tiền em rồi ?

đừng nhân danh gì cả
ta chán nản ngậm ngùi
khi chưa là gỗ đá
vết thương còn chưa nguôi..

tình xa

1.

tình xa xa lác nghìn trùng
bay cao cao nữa chập chùng mây bay
yêu em chùng quá cơn say
yêu em ta tự lưu đầy tình xa

2.

em về bỏ lại hương thơm
để ta ngây ngất nửa hồn thương đau
em về thì đã xa nhau
chim bay còn biết lần sau trở về ?

3.

mai em về lại U.K
bỏ quên một nửa buồn da diết buồn
nỗi buồn giấu kín nụ hôn
nụ hôn chết mất trong hồn thơ đau ?

4.

xa nhau thì đã xa nhau
một mai gặp lại úa màu thời gian ?
ta còn một nửa dở dang
em còn một nửa ngổn ngang cuộc tình
đi đi.. ta ở một mình..

lộ trình

tiền người- không thấy một dòng sông
người đi- ta chỉ có một tấm lòng
quần quanh theo mắt ai màu tím
người nghĩ gì và biết gì không ?

người đón đau như ta đón đau !
nghìn năm mưa gió vẫn yêu nhau
một mai trắng sĩ-hề-sông Dịch
ta vẫn trong tim sóng dạt dào...

HÌNH NHƯ 1

Em về nệm trống chỗ nằm
Gói hoa đơn lẻ nhớ thềm hương ai ?
Dường như hương của sương mai
Hình như ta mất một ngày yêu nhau ?!

BUỔI SÁNG NHỚ NÀNG

Nhớ con mắt ướt có đuôi
Cái miệng chúm chím nụ cười nở hoa
Nhớ xê xuống chút coi ta
Tự nhiên thấy nhớ ông già Nam Sơn (*)

(*) Thảo Nam Sơn, ông già chống gậy.

BUỔI TỐI NHỚ EM

Nhớ em cái miệng chu chu
Cái mỏ nhọn nhọn - ở tù như chơi
Thôi mà, anh sắp đứt hơi
Ngồi đâu gục đó đã đời chưa em??

ĐƯA Ch.. DẠO PHỐ

Đưa em dạo phố ban đêm
Ngây thơ anh thấy em hiền dễ thương
Mai sau lỡ đã vắn vường
Trăm năm vốn vắn vô thường Ch..oi..?

LÊN NÚI LỄ CHÙA

Đưa em lên núi thăm chùa
Núi cao chùa rộng gió đùa mây bay
Vào chùa em chấp hai tay
Ta ngỡ ngác đứng hiên ngoài ngó theo
Thì thầm em vái. Tỳ kheo;
Thấy em tay mở rót vèo trúng chân
Tức cười cái mớ phù vân ..

MÊ LỘ..

tôi ngủ trong mỗi mệt
kiệt sức
nhưng vô cùng sung sướng
trong vô thức
tôi nghiền răng keng két
em thích thú nằm nhìn
sao em không khó chịu
sao em không sợ hãi
sao quý sứ vậy em ?
im lặng đồng nghĩa với bất động

em tinh nghịch nô đùa
em tung tăng cảm tính
cúi nhìn tôi lòm còm đi lên
tiếng cười giòn tan

em kéo tôi ra khỏi trận đồ
để bước vào mê lộ mới
chẳng chịt tơ nhện
trói lấy tôi, siết chặt, siết chặt
tôi cuộn tròn trong nỗi hân ca, êm đềm, nồng ấm.
em nhìn em trong mắt tôi
rạng rỡ, kiêu kỳ, bản lĩnh
em vo tròn những hạnh phúc của tôi
tung lên, đón bắt
em quý quái xoay tôi quay như chong chóng
em làm được điều đó mà, nhỏ ơi !

TRANG BỊ

em dìu tôi đứng lên
bước tới, bước tới
trang bị cho tôi mọi thứ cần thiết trên hành trình
tìm kiếm, khám phá và chiếm hữu.
khi chất cháy dự trữ trong kho tâm hồn tôi đầy ắp
thì chính em là ngọn lửa làm bùng lên.

em làm rào cản khi thấy tôi sắp bước đến bờ vực
phát tín hiệu an toàn cho tôi dừng lại
em hiện hữu và có thật
để tôi không còn nghi ngờ khi thấy điều gì cũng ảo
em hùng hổ kéo tôi chạy, chạy và chạy
em xúi giục, kích động tôi lao vào trận
hỗn chiến sanh tử
em mong tôi bị thương để lo lắng săn sóc
băng bó đỡ dành rồi nũng nịu
cuối cùng tặng cho tôi cái vòng kim cô

em là vậy đó
chúa chịu đóng đinh trên thập tự vì nhân loại
anh nhỏ nhoi hơn nên xin được đóng đinh tâm hồn vì em.

NĂN NỈ..

Anh gằm gừ mà em thì nhỏ nhẹ
Anh cộc cằn nhưng em lại dịu dàng
Sao hai đứa lại yêu nhau rất lạ ?
Anh dọn mình xoá mất dấu chân hoang..!

Anh yêu vì tâm hồn em thánh thiện
Em yêu anh vì cá tánh ngang tàng
Em mộc mạc chân tình không nguy biện
Để thứ tha và cũng để cầu toàn..

Khi lâm trận em xuất thần biến hoá
Anh thọ hình bó gói khóc như mưa ?
Anh đầu hàng mà em thì hăm dọa :
Nợ lẫn này, mai một trả nghe chưa ?!

BÀI HỌC

Tình yêu không có hợp đồng
Không giống như hoạt động kinh doanh
Không có hao hụt và phần trăm độ ẩm
Không có khấu trừ tỷ lệ tạp chất
Không có phương tiện vận chuyển bên A hay bên B chịu
Không có thời gian bốc dỡ
Không lưu kho và thanh lý hợp đồng
Tình yêu là cho và nhận
Không có sự mặc cả hơn thua
Yêu cái đẹp của nhau và delete cái xấu
Tình yêu như một phép màu
Có thể làm sống một người và làm chết một người
Tình yêu là vô tận
Tình yêu là phương thuốc kích thích học môn của sự sống
Là thăng hoa cho nhịp đập con tim
Tình yêu không cần giấy phép kinh doanh
Là vĩnh cửu và bất diệt.
Biết chưa !

CHIỀU NAY...

Em không trở lại thăm Tây Ninh nữa sao ?

Núi bà vẫn hiên ngang chiều rắng đỏ
Hôm mình đến núi bà nhiều lộng gió
Em nép vào anh băng khuâng, băng khuâng..
Không nói ra nhưng anh thấy được nỗi mừng
In nơi mắt em long lanh sung sướng
Anh cũng thế, vui hơn mình tưởng tượng
Núi một bên và em ở một bên

Đường lên chùa bà như rục rỏ hơn lên
Khi bước chân em khua vui, hào phóng
Choàng vai em nhưng lòng anh cháy bỏng
Tia nhìn mọi người đang xuyên suốt vào em
Anh muốn hét lên : em của tôi ghen..
Đừng chia sẻ dù cái nhìn mẫn cảm..
Chỉ mình tôi và chỉ mình tôi dám
Dìu em đi qua dốc núi chân đèo
Thật rồi, họ ngưỡng mộ nhìn theo
Chép miệng, đúng là trời sinh một cặp..

Nhưng chiều nay..có một người cúi mặt..
Vắng em rồi- rừng núi lạnh..Chiều nay..

HAI NGÀY XA NHAU

với người ta
thứ bảy chúa nhật là
hai ngày nghỉ cuối tuần
đằm ấm bên nhau
quần quýt bên nhau
hạnh phúc bên nhau
với ta
thứ bảy chúa nhật là hai ngày
bội bạc
ngoại hối, ngoại lai hay ngoại tình cũng rứa...?!
ta muốn điên lên
lồng lộn kêu la
chuyện này có hai người biết
quên
có ba người biết
Chúa là người biết đầu tiên...

KHÔNG PHẢI ĐÂU..

Không giống như những đôi tình nhân khác
Dù nhau đi chơi
Đón đưa, chịu chuộng
Quà tặng
Ca tụng nhau
Ngưỡng mộ nhau
Vuốt ve và làm tình
Chúng ta còn nhiều điều khác nữa
thiên liêng hơn phải không ch ?
Tâm hồn em tinh khôi
Người đầy quyền biến
Thách thức và đối mặt
Can đảm mà bản lĩnh
Em không giống như Mai Lan Cúc Trúc
Hồng Hoa Đào Diễm
Mà em là p.c
Khi thì cứng như thép
Lúc thì như liễu rũ bên rèm
Đã khiến và lăn tròn khối đá như ta...

THO TIỀN...

Ta hứa mỗi ngày làm cho em một bài thơ
Sẽ dài, ngắn tùy theo độ nhớ
Nhưng bây giờ ta thấy mình hé lộ
Một ngày thơ, nhàm chán, trẻ con

Nàng đâu yêu ta như ta đã yêu nàng
Ta cứ thế, cả đời trên chiến mã
Chiến đấu, đổ máu và làm tim mình tan rã
Trên trận chiến nào rồi ta cũng rơi gươm

Cứ ngu ngơ để rồi phải giận hờn
Cứ cho hết để thấy mình cạn túi
Ta cả đời mãi rút gươm dong ruổi
Để cuối cùng chỉ nhận mỗi mũi tên...

DÒNG SÔNG ĐÌNH MỆNH...

Em mãi trôi trên dòng sông chảy xiết

Ta giang hồ, quán vắng lạnh chiều hôm
Em yêu dấu, phương trời xa biên biệt
Ta phương này nhớ mãi một nụ hôn ?!

Cứ trần trở để thấy mình thương nhớ
Em lưu vong còn ta mãi ghen hờn
Khi xa lắc nhớ ai từng hơi thở
Rồi ngậm ngùi trong nỗi nhớ cô đơn

Ta cũng biết em thềm vòng tay ấm
Một bờ vai, một cái siết nhẹ nhàng
Ta rất biết em với tình sâu đậm
Dâng tặng ta dù tình đến muộn màng

Thì cứ thế, mộng mơ và chờ đợi
Dẫu mai này còn lại những phiêu pha
Ta vẫn biết tình ta xa vời vợi
Em bây giờ - vẫn là của người ta..?!

ĐÔI MẮT..

Can đảm lên hỡi anh chàng cô độc
Sao ngại ngùng- sao chẳng dám hé môi
Em chờ đợi, em mỗi mòn – muốn khóc
Can đảm lên – sao chẳng nói nên lời

Và cứ thế, chàng với nàng im lặng
Thời gian trôi lặng lẽ đến não lòng
Họ chờ đợi, trông chờ câu xin lỗi
Nàng gặt đầu, và cứ thế là xong

Chàng kiêu hãnh gót mòn chân phiêu lãng
Có gì đâu ? đời đã vốn bất cần !
Ta từng có những cuộc tình lãng mạn
Đến rồi đi, thì có cũng như không !

Và phần nàng cũng kiêu kỳ đỏng đảnh
Ta xưa giờ chưa quỳ lụy đàn ông
Ta cũng có những cuộc tình chóng vánh
Đến rồi đi – tình có cũng như không !

Thôi hai đứa cứ giận nhau cho đã
Thằng chán đời uống rượu để giải khuây
Còn con bé cứ tối ngày vật vã
Hết giận hờn trách gió lại than mây !

Ông bỏ mặc cho chúng mây tới bên
Đứa nhớ ..cái này – còn đứa nhớ..cái kia ?
Yêu như thế, mà cứ căm như hến
Kệ chúng mây- Sao chẳng đổi mặt đi ?

TẠI SAO ?

Tại sao ta khoái đàn bà ?
Tại vì có một cái phà sang sông
Tại sao ta chán đàn ông ?
Tại vì có một khúc sông thiếu phà !

VÔ THƯỜNG..

Ta đâu phải có trái tim bằng sắt ?
Cũng mềm lòng, cũng nức nở như ai
Cũng yếu đuối, cũng đau buồn quay quắt
Nhìn người tình cùng thiên hạ sánh vai ?!

XIN NHƯ LÀ MÂY BAY..

Em ở bên người vui xuân mới
Ta vẫn mò côi một góc đời
Ừ thôi hãy cố quên tình cũ
Ta vốn mây trời trôi cứ trôi..!

TỰ HỎI ...

Em có bao giờ tự hỏi mình chưa ?
Sẽ quên hết những gì trong kỷ niệm
Sẽ quên mất những gì từng xao xuyến
Của một thời hai đứa đã yêu nhau

Không phải tình đầu nên tình kế qua mau
Tự lừa dối để lòng đau mãi mãi
Em đã qua cả cái thời con gái
Cũng xé lòng khi dò đã sang ngang

Chuyện tình buồn đời nay đã sang trang

Sao hạnh phúc tự mình không nắm bắt
Em tự hứa – nhưng mà em có chắc ?
Quên được thời mộng寐 ở bên nhau ?

Em về đây – từ trên một đỉnh cao
Quậy tan tác những hành tinh bé nhỏ
Rồi em đi – nhìn sau lưng em đó
Có một người gục ngã gót em qua

Có một người, nhưng không phải là ta
Là ai đó, hình như thê thảm lắm !
Đã trượt ngã trên tình yêu tuyệt vọng
Cũng dễ dàng thôi hãy gắng đứng lên

Cũng trấn an thôi hãy cố mà quên
Người con gái có cái tên Mai Thị
Tình mộng đi hỏi anh chàng thysỹ
Hãy nhìn mình đang đứng ở nơi đâu ?

Đã biết rồi câu biển hoá nương dâu
Sao nông nổi để mình thành ngu muội
Không phải đâu- em không hề gian dối
Chỉ cợt đùa một chút để cho vui ?!

Ở phương xa giờ em đang mỉm miệng cười,
Hay hối hận vì đã gieo tang tóc ?
Hoặc ngạo nghễ hay là em đang khóc ?
Một cuộc tình tuyệt đẹp bỏ sau lưng ?

TÙ NHÂN ...

Em, chính em làm nên cuộc chiến
Em châm ngòi phát pháo chiến tranh
Em làm cho hai nước tan tành
Tên lính thú đầu hàng vô điều kiện

Chẳng cần quân, em xuất đầu lộ diện
Tả đột hữu xung, liên tiếp xuất chiêu
Dù nhỏ con nhưng công lực hơi nhiều
Biết bí kiếp nên ra đòn chí tử

Ta cao thủ nhưng cũng còn do dự
Trước một người quyết tử giống như em
Trước một người võ không phải loại lem nhem
Và liều mạng nên ta thua là cái chắc

Lúc giao tranh em thường vênh cao mặt
Tự cho mình luôn chiếm thế thượng phong
Đâu biết rằng ta có kiếm Đồ Long
Đâm một phát làm đôi phương oằn oại

Nhưng sau cùng ta vẫn là tên chiến bại
Bởi vì em luyện được Cửu Âm Chân Kinh
Bé huyết vận công chuyển ngược đồ hình
Ta xếp giáp làm tù nhân cho an toàn tánh mạng

Giờ nhớ lại vẫn còn ..thấy ngán.?!

CÓ SAO ĐÂU ?

Hứa mười mà chín có sao đâu ?
Ta chỉ xin em nợ gói đầu
Trả hết mai này em chẳng nhớ,
Thà là trả chậm..nhớ hơi..lâu !

TRONG MƠ..

Trong mơ ta cứ thấy em
Thấy trên thấy dưới thấy thềm nọ kia
Nghĩa trang trăm vạn hàng bia
Có ai chết cái vụn kia không nè ??

TỨC MÌNH..

Tức mình chửi đồng nghe chơi
Trong hang có một con dơi lộn đầu
Con gà nằm chổng phao câu
Còn ta cứ nhổng cái đầu..lâu chơi.!

TRỜI MƯA..

Trời mưa không ướt lá khoai
Mà sao ướt cái củ khoai mới kỳ ?
Trời mưa, kiếm chỗ nằm lỳ
Củ khoai lỡ ướt củ mì ướt luôn..

TÀI THIỆT..

Gỡ ra em giỏi vô cùng
Khi không mà lấy thằng khùng như ta ?
Chẳng trẻ mà cũng không già
Làm thơ mắc cục như gà mắc thun
Cho hay thiên hạ anh hùng
Tự nhiên có một thằng khùng làm thơ...

LẠI NHỚ NÀNG...

Nhớ sao mà nhớ như điên
Nhớ sao mà nhớ triền miên đêm ngày
Nhớ ai đôi mắt mi dài (lông mi giả đó)
Nhớ luôn trong mộng nhớ ngoài giấc mơ
Nhớ nàng nên mới làm thơ
Trăm năm vẫn nhớ- ngẩn ngơ một người..?
Nhớ người – ai lại nhớ tôi ??

ĐÔI MẮT...

‘Mắt rất đẹp nên mùa thu khép nắng
Cho yêu em thăm thăm lối hoàng hôn’(*)
Ta yêu em quên hết những giận hờn
Đôi mắt ấy – đến ta bằng ma quái..

Sao rất lạ - với nàng ta si dại ?
Sao bập bùng như lửa thuở liêu trai
Nỗi đam mê qua cơn lốc trợt dài
Ta phó mặc – đưa tay nàng trời chặt !

‘Mắt rất đẹp nên mùa thu khép nắng’
Mùa thu buồn chết lặng giữa hoàng hôn
Thơ như ru – như nhắc nhở trong hồn
Như định mệnh ta trao nàng nắm giữ

Yêu hoang dại- yêu bão bùng chưa đủ
Nâng niu hoài áo lụa mỏng em trao
Một chút băng khuâng- một chút ngọt ngào
Như đọng lại hơi ai còn đâu đó..

Hương quyên rũ em hoà theo hơi gió

Bay về ta ắm lại mộng ban đầu
Một năm rồi- một năm nữa sao đâu ?
Ta chờ đợi, tình yêu là bất tận..

‘Mắt rất đẹp nên mùa thu khép nắng’
Ta yêu nàng – Yêu mãi đến trăm năm..

(*) thơ Hoàng Anh Tuấn

TIÊU THƯ CỦA ANH !

Nàng tiểu thư chiều nay buồn làm dáng
bên bờ hồ. Đưa ảnh bắt anh xem
‘Công chúa nào chứ đâu phải là em ?’
Em mắc cỡ má hồng lên chín đỏ !

Trời Tây Ninh sao chiều nay nhiều gió
Thổi tóc anh bay – tóc rối phiêu bồng
Một chút gì trầm lắng nhưng mênh mông
Anh nôn nóng qua mau ngày chủ nhật

Anh nhớ em – điều này là có thật !
Thật vô cùng như máu đỏ tim anh
Như hôm nào giòng lệ nhỏ chảy quanh,
Ai nuốt hết vào tim giòng lệ nóng ?

Em vun đắp cho anh niềm hy vọng
Những mộng mơ mộng rất đời thường
Kỷ niệm nào còn đọng lại yêu đương
Như vết son còn hằn lên đôi má !

Em yêu dấu ! Nơi phương trời xa lạ !
Đọc thơ này lệ nhỏ có rơi không ?
Em yêu ơi ! Hãy nén lại trong lòng
Vì hai đứa ‘ ở hai đầu nỗi nhớ’!..

HÌNH NHƯ 2...

Có lần tôi bắt gặp tôi
Lấy hình em ngắm – bồi hồi nhớ nhung
Tình anh lẫn chôn vô cùng
Và em thì cũng mịt mùng khói sương
Cuộc đời vốn đã vô thường

Dấu chân anh lạc vô vườn chiêm bao ?!

TẠ LỖI ...

Ta giục ngựa suốt đời trên tuấn mã ?
Bụi giang hồ thấm đẫm nếp tàn y ?
Xin tạ lỗi với người yêu. Xa lạ
rời độc hành với những lối ngựa phi !

Không là tráng sĩ sao suốt đời múa kiếm ?
Bầu rượu khô đâu ấm được đêm dài !
Đời cô quạnh ta một mình một ngựa
Buồn tàn canh, ai còn nhớ thương ai ?

Viễn khách ơi, có một người cô độc
Rượu đâu còn đây ấp ủ mà say
Ở đâu đó có một người muốn khóc
Hay đang cười, đầy ấm một vòng tay ?

Ta ngây ngất hương nồng đêm tái ngộ
Chưa bình minh mà đã đến hoàng hôn
Áo quá mỏng sao che tròn duyên số
Bóng trăng xưa đã lạc lối trong hồn ?

Thôi hãy quên, tưởng chừng như xa lạ
Áo trao nhau giờ chắc đã phai màu ?
Cũng có thể tìm ta thành gỗ đá,
Nên đâu còn máu đỏ để mà đau ..?!

HOANG ĐƯỜNG

Áo em tím nhạt hoa cà
Tim ta cũng tím nhạt nhòa sắc hoa
Dù gì em của người ta
Đời ta trót lỡ phong ba cuộc tình
Ừ, thôi chỉ tội cho mình
Trượt theo con dốc phiêu linh hoang đường
Tình đi, tình vốn tang thương..

VIẾT THAY CHO NGƯỜI ĐÃ MẤT.!

Bài thơ này xin coi như ai điều

Cho chuyện tình buồn của người bạn cố tri
Nhu chuyện liêu trai của một gã tình si
Đang gượng dậy khi biết mình sắp ngã

Lại tập tễnh đi trên con đường nhiều sỏi đá
Tôi thương tôi, thương luôn gã si tình
Ngông cuồng – u mê – võ ngực – tự tin
Nhưng, chỉ cái khều nhẹ cũng lăn đùng ra chết

Gã giang hồ bỗng dưng chiều nay ngờ nghệt
Dân chơi nội thua dân chơi quốc tế rồi bạn ơi ?
Người ta Châu âu còn bạn Châu á dỡ hơi
Tình gian dối đâu sá gì chẵn gói ?

Sao tự nhiên lại làm mình vương tội
Yêu làm chi để chuốc lấy khổ đau
Yêu làm chi để thương nhớ cho nhau
Rồi thôn thức, rồi ghen ngào tìm cái chết

Hôm tiễn bạn đi ta biết mình đã hết
Và vĩnh viễn mất rồi một người bạn tâm giao
Trời sinh bạn lớn lên là để yêu nhau
Nhưng kết cuộc bạn không tìm ra hạnh phúc

Ném nắm đất vào huyết bạn mà ta chùng như ngã gục
Trên đời này còn tin ai nữa đâu em ???

CÁI LƯƠNG..

Đừng ngậm ngùi – đừng lâm li ai oán
Màn một hết rồi ta chờ đến màn hai
Em diễn xuất thân - tình yêu thời nhà Hán
Biệt Ngưu Cơ, sóng động bến Ô Giang

Ta vẫn sống thản nhiên như chưa đã;
Yêu một người. Bầm dập trái tim đau !
Ta tưởng chết mà như không sao cả
Sống nhìn xem tuồng – kết cuộc ra sao ?

Em dẫm đạp lên tình yêu ta trải
Ta dại khờ nên chưa biết nâng niu

Em chắt lọc trong cuộc tình vung vãi
Tính đến giờ không biết được bao nhiêu ?

Ta vỗ tay và cúi đầu thần phục
Cho qua đi màn kịch quá bi hài
Ta tưởng mình vừa bước vào hạnh phúc
Nào ngờ đâu. Hạnh phúc vỡ làm hai..?!

Cảm nghĩ :

HỒ CHÍ BỬU VÀ CUỘC NGAO DU TRẦN THẾ...

Võ Tấn Cường

Các nhà thơ Việt Nam hiện đại đang tìm đường hướng về chân trời thi ca. Trong số các nhà thơ đang sung sức và âm thầm sáng tạo, Hồ Chí Bửu đã tạo được một giọng thơ độc đáo, không hề lẫn lộn với giọng điệu của các nhà thơ đương thời. Thơ của Hồ Chí Bửu ẩn chứa chất giọng ngang tàng, khí khái của một nhà thơ hơn nửa đời say mê cuộc rong chơi giữa cõi trần thế...

Bắt đầu làm thơ từ năm 13 tuổi, hơn 40 năm qua, Hồ Chí Bửu đã xuất bản hàng chục tập thơ. Thơ đối với Hồ Chí Bửu chính là cuộc rong chơi bằng chữ nghĩa hướng về cái đẹp, tình yêu và tình người. Hồ Chí Bửu ý thức được sự giới hạn của ngôn từ và sự vô tận của cõi vô ngôn nên chữ nghĩa trong thơ đối với ông chính là sự tạo dựng cuộc chơi sang trọng. Ông từng thổ lộ rằng: "*Tôi ngộ ra rằng thơ là không, người là không, không cũng là không. Cứ thế mà làm thơ phun trào giống như con người của tôi vậy...*". Quả đúng vậy. Thơ của Hồ Chí Bửu giống như tính cách, tâm hồn đầy khí khái, si mê của ông và giống như những điều ông tâm niệm.

Thơ của Hồ Chí Bửu là thơ khẩu khí. Thơ ông cảm nhận bằng cách nghe sẽ thích thú hơn đọc thầm bằng mắt. Nhà thơ Hồ Chí Bửu ít gọt giũa, trau chuốt về ngôn từ. Sự hấp dẫn của thơ ông chính là giọng điệu ngang tàng, đầy khí khái và cái tâm thế chân thành, thẳng thắn của nhà thơ trước những điều mà ông thổ lộ, chia sẻ. Giọng thơ của Hồ Chí Bửu có vẻ tung tung, đôi chỗ cà rồn nhưng phía sau ngôn từ vẫn chan chứa cái tình sâu nặng của một người sống hết mình với con người, cái đẹp, tình yêu và cuộc đời. Thơ của Hồ Chí Bửu thuộc dòng thơ ngông, đầy chất lãng tử. Thơ của ông gần gũi với phong cách thơ ngang tàng, hào sảng của các nhà thơ Nam Bộ hiện đại

như: Phạm Trích Tiên, Ngô Nguyên Nghiễm, Trịnh Bửu Hoài, Phạm Hữu Quang, Bùi Chí Vinh, Vũ Ngọc Giao...vv...

Sự nghiêm trang đồng nghĩa với sự vô vị và nhàm chán. Giọng thơ của Hồ Chí Bửu tung tung, téo táo và có vẻ cợt đùa trước cả những điều trang nghiêm. Ông thường chọn cách nói dí dỏm, téo táo và chính điều này đã bộc lộ cái nhìn lạc quan, tính cách trẻ trung và tình yêu say đắm của nhà thơ đối với con người, tình yêu và sự sống:

*Tức mình chửi đồng nghe chơi
Trong hang có một con dơi lộn đầu
Con gà nằm chông phao câu
Còn ta cứ nhong cái đầu..lâu chơi.!*

(tức mình)

Trong tình yêu trong đời thường, người ta thì trân trọng. Với Hồ Chí Bửu thì:

*Trong mơ ta cứ thấy em
Thấy trên thấy dưới thấy thềm nọ kia
Nghĩa trang trăm vạn hàng bia
Có ai chết cái vụ kia không nè ??*

(trong mơ)

Giọng thơ chủ đạo bao trùm tập thơ vẫn là sự ngang tàng, khí khái. Tuy nhiên, Hồ Chí Bửu vẫn có những câu thơ viết về tình yêu thấm đẫm nỗi đau và nỗi niềm nhân thế:

*trả lại anh mái tóc dài hoang dại
nụ hôn tình ẩn giấu giữa bờ môi
trả lại hết- những gì anh đã mất !
bởi từ em - vượt mất dấu chân đời!?*

*trả lại tôi - một người con xứ biển
Nha Trang ơi. Sao để mất em rồi ?
nếu anh được một phút nào linh hiển
đem em về - vì em của anh thôi !*

*trả lại anh – tóc em dài hoang dại
nụ hôn nào mát ngọt ở bờ môi
hãy trả lại những gì anh đã mất
em yêu ơi – anh lạc mất em rồi !?*

*cát vẫn trắng – gió vẫn hiền – ru ngủ
em thì xa hun hút cuối chân mây
nỗi thương nhớ đông làm sao cho đủ;
em yêu ơi - lệ nhỏ xuống đêm này ?*

*không phải đâu- có thể là sóng biển
làm mất môi - đàn ông khóc bao giờ ?
ừ thì đi - có ai mà đưa tiễn ?
chỉ một người - lặng lẽ đứng làm thơ...*

(em trả lại anh..)

Nhiều bài thơ trong tập thơ đã bộc lộ phẩm chất thi sĩ của Hồ Chí Bửu. Sự ngu ngơ và si mê của chủ thể trữ tình trước cái đẹp mong manh, sương khói đã tạo nên một hồn thơ mang vẻ đẹp đắm đuối:

Bài hát năm nào em nhớ chẳng ?

cũng buồn, ray rức nốt fa thăng

*lời ca cao vút như chim hót
ta ngân nga rơi một khúc trầm..*

(bài hát em buồn như thánh ca)

*Sáng mưa sớm, mưa nhiều, mưa trắng hội
trên đường về ta ướt cả công danh
đường xa lác - một mình ta- vô tội.
tiễn em đi- mưa có ướt-cũng đành..*

(tiễn em về trời mưa)

Thơ tình của Hồ Chí Bửu chất chứa nỗi niềm của một tâm hồn và trái tim si mê, đắm đuối đeo đuổi cái đẹp và tình yêu:

Hứa mười mà chín có sao đâu ?

*Ta chỉ xin em nợ gói đầu
Trả hết mai này em chẳng nhớ,
Thà là trả chậm..nhớ hơi...lâu !*

(Có sao đâu)

*Em ở bên người vui xuân mới
Ta vẫn mô cô một góc đời
Ừ thôi hãy cố quên tình cũ
Ta vốn mây trời trôi cứ trôi..!*

(Xin như là mây bay)

Nhà thơ Hồ Chí Bửu từng bày tỏ quan niệm của ông rằng, ông tối kỵ kiểu phê bình thơ theo một chủ trương, theo một trào lưu hoặc phê bình theo tư cách độc đoán của cá nhân. Ông đồng tình với cách nói của Phạm Công Thiệp: "*Trong thơ, anh cảm được thì cảm, không được thì đừng phê bình...*". Đọc thơ của Hồ Chí Bửu tôi cũng chỉ bộc lộ cảm nhận ban đầu của tôi về giọng thơ độc đáo của ông. Sự cảm nhận và khám phá giọng thơ và thể giới ngôn từ của thơ Hồ Chí Bửu vẫn đang chờ các nhà phê bình thơ và bạn đọc tri âm.

V.T.C (thtg)

Cảm nghĩ của **Mỹ Ngọc**

GỎI NGƯỜI CHƯA MỘT LẦN ĐIỆN KIẾN

(thơ H.C.B, NXB Văn Nghệ. Sách được thực hiện dịch vụ tại C.ty Tuổi Ngọc)

---

*Trong một lần trò chuyện với Ngô Nguyên Nghiêm, Hồ Chí Bửu đã nói "*Thơ tôi có được từ những trải nghiệm đau đớn và sung sướng của bản thân*" (*Phản Thây Lờn Bạt*). Đọc qua tập thơ "**gỏi người chưa một lần điện kiến**"(NXB Văn Nghệ 2009), thấy quả đúng 'như thế' thật.

Có lẽ vì bản thân "ngộ" ra "*thơ là không, người là không, không cũng là không*" nên ngôn ngữ của Hồ Chí Bửu tha hồ tung tẩy, bông đùa cả những cái trang nghiêm, đặc biệt là bông đùa trong thơ tình: "*Nếu thấy kiếp này không duyên không nợ/Thì xin xù luôn cái kiếp lai sinh*" (Liên Khúc Xuân)

hay “*Em dụ khi bảo ta là sư tử/Còn em chỉ là một chú dê non/Ôi sư tử đã đến hồi tự tử/Mây sắp chết rồi/trong tay chú dê con*” (Nhằm nữa..) Nhưng đừng vội nắm lấy những câu thơ bông đùa ấy mà cho rằng cái tình của Hồ Chí Bửu nếu có cũng chỉ là cái tình nông nổi. Cái bông đùa trong thơ Hồ Chí Bửu **giống như một người vì không còn gì để có thể khóc được nữa nên đành phải cười**. “*Đời lắm ngã/nên người đi dễ lạc/ta yêu em/là đã lạc đường rồi/muốn quay lại/nhưng đường xưa đã xoá/ta một mình/trên thuyền nhỏ ra khơi*” (gởi người chưa một lần diện kiến). Nếu Hồ Chí Bửu thực lòng muốn ‘xù’ kiếp lai sinh chỉ vì kiếp này không duyên nợ thì hà cớ gì cái kiếp không duyên nợ này mà chao chát kiếm tìm để hằn vào lòng mình những nỗi đau ?

Hồ Chí Bửu là một gã “hư hỏng”, hư hỏng theo cái lí “*sá gì đâu một cuộc đời ô trợt/mai một rồi cũng về với cỏ cây/ta đâu phải thánh hiền mà sống đời mực thước/giống như thơ ta bay bổng theo mây*” (Tới bây giờ mới nói). Hồ Chí Bửu sống tự nhiên như “ người”, hư hỏng như “ người”, và trần tục như “ người”.

Có nhiều cái sẽ mai một theo thời gian nhưng hình như cái chất **bụi bặm, phong trần** không chút phai pha trong thơ Hồ Chí Bửu. Ừ, thì thế, thế mới là Hồ Chí Bửu.

M.N(TP/HCM)

(Trích Tuổi Trẻ số 41/2009)

Tác phẩm đã xuất bản :

- Những cái nhìn qua khung kính, tập thơ 1969
- Con gái .1970
- Mê khúc cho cuộc tình buồn 1971.
- Tình khúc cho em - 1972
- Nếu ngày mai giải ngũ – 1973 -
- Trên nhánh tình hồng – 1975
- Phía trước - nhiều tác giả 1979 –
- Xuống Núi - 2005 –
- Tự mình đưa tay cho em trời – 2006
- Hạnh ngộ 1 - nhiều tác giả - 2006 -
- Phù sa của gió - nhiều tác giả -2007
- Thơ Miền Nam trong thời chiến tập 2 nhiều tác giả 2007.
- Cho tình-cho đời và cho ta – 2008-
- Lời Ngán Tình Dài nhiều tác giả 2008
- Gởi người chưa một lần diện kiến – 2009
- -----

MUC LỤC :

- 1.Virus hcb
- 2.Bài hát em buồn như thánh ca
- 3.Tiền em về trời mưa
- 4.Ngưỡng mộ
- 5.Không
- 6.Em trả lại anh
- 7.Truy nã em yêu
- 8.Chờ người dừng về
- 9.Gởi người xa xứ
- 10.Chờ đến bao giờ
- 11.Ngày em về
- 12.Ngựa hoang
- 13.Mai phục
- 14.Tình xa
- 15.Lộ trình
- 16.Hình Như 1
- 17.Buổi sáng nhớ nàng
- 18.Buổi tối nhớ em
- 19.Đưa Ch đạo phố
- 20.Lên núi lễ chùa
- 21.Mê lộ
- 22.Trang bị
- 23.Năn nỉ
- 24.Bài học
- 25.Chiều nay
- 26.Hai ngày xa nhau
- 27.Không phải đâu
- 28.Thọ tiền
- 29.Dòng sông định mệnh
- 30.Đôi mắt
- 31.Tại sao ?
- 32.Vô thường
- 33.Xin như là mây bay
- 34.Tự hỏi
- 35.Tù nhân
- 36.Có sao đâu
- 37.Trong mơ
- 38.Tức mình
- 39.Trời mưa

- 40.Tài thiết
  - 41.Lại nhớ nàng
  - 42.Đôi mắt
  - 43.Tiểu thơ của anh
  - 44.Hình như 2.
  - 45.Tạ lỗi.
  - 46.Hoang đường.
  - 47.Viết thay cho người đã mất.
  - 48.Cãi lương
  - 49.Cảm tưởng của V.T.C
  - 50.Cảm tưởng của M.N
-

Giá 50.000/vn